

DOKUMENTACJA TECHNICZNA

NA WYMIANĘ UTWARDZENIA PARKINGU ORAZ JEGO POWIĘKSZENIU PRZED BUDYNKIEM ADMINISTRACYJNYM NADLEŚNICTWA LUTÓWKO

Inwestor: LP NADLEŚNICTWO LUTÓWKO.

89-407 Lutówko 18, gm. Sępólno Krajeńskie.

Lokalizacja: 89-407 Lutówko 18, gm. Sępólno Krajeńskie.

Branża: Budowlana.

Dokumentację opracował :

Funkcja	Branża	Imię i Nazwisko	specjalność nr uprawnień	Data	Podpis
Projektant	Budowlana	Stanisław Welter	konstrukcyjno- budowlana UAN-KZ-7210/138/86	25.03.2020	

Tuchola
marzec 2020 r.

SPIS ZAWARTOŚCI DOKUMENTACJI :

1. Strona tytułowa.....	1
2. Spis zawartości dokumentacji	2
3. Projekt zagospodarowania działki	
- opis do projektu zagospodarowania działki	3
- graficzne opracowanie projektu zagospodarowania terenu.....	4
4. Opis techniczny	5-6
- rzut parkingu z góry- inwentaryzacja	7
- rzut parkingu z góry- projekt.....	8
- przekrój odwodnienia liniowego	9
5. Uprawnienia i niezbędne zaświadczenia	10-11

OPIS DO PROJEKTU ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI

PODSTAWA OPRACOWANIA PROJEKTU

Podstawą do opracowania dokumentacji projektowanej inwestycji jest zlecenie na wykonanie dokumentacji technicznej na wymianę utwardzenia parkingu oraz jego powiększeniu przed budynkiem administracyjnym nadleśnictwa Lutówko na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów i norm budowlanych.

1. Zlecenie Inwestora.
2. Uzgodniona z Inwestorem koncepcja funkcjonalno-przestrzenna.
3. Mapa terenu w skali 1 : 500.
4. Normy i przepisy budowlane.
5. Wizja lokalna działki nr 11/12- LP.

OPIS ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI

1. PRZEDMIOT INWESTYCJI

Przedmiotem inwestycji jest wymiana utwardzenia parkingu oraz jego powiększenie przed budynkiem administracyjnym nadleśnictwa Lutówko ze względu na zły stan istniejącego parkingu oraz jego zbyt małe możliwości parkowania samochodów klientów i pracowników nadleśnictwa.

2. ISTNIEJĄCY STAN ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI

Przedmiotowy teren stanowi działka nr 11/12- LP. Teren działki jest prosty, grunt zwarty. Jest to teren aktualnej siedziby nadleśnictwa Lutówko. W chwili obecnej działka jest zagospodarowana, znajdują się na niej budynek administracyjny, budynek mieszkalny dla pracowników ALP, budynek garażowo- gospodarczy oraz budynki gospodarcze. Wokół budynku administracyjnego teren utwardzony kostką betonową, który łączy się z przedmiotowym parkingiem utwardzonym trylinką. Działka jest ogrodzona od strony ulicy płotem na słupkach murowanych z cegły klinkierowej, z przesłami drewnianymi, pozostałe ogrodzenie z siatki ocynkowanej na słupkach stalowych.

3. PROJEKTOWANE ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI

Projektuje się demontaż istniejącego utwardzenia parkingu- trylinki, poszerzenie parkingu i wykonanie nowego utwardzenia z kostki betonowej a także wykonanie odwodnienia liniowego przy bramie wjazdowej na teren nadleśnictwa. Po wykonaniu w/w robót teren nieutwardzony należy wyrównać i obsiać trawą. Nie przewiduje się innych zmian.

opis opracował:

Tuchola, dnia 25.03.2020 r.

OPIS TECHNICZNY

Rozebrać istniejące utwardzenie z płyty betonowej- trylinki oraz przed bramą rozebrać część nawierzchni asfaltowej.

WYKONANIE UTWARDZENIA Z KOSTKI BETONOWEJ

Przygotowanie gruntu, czyli korytowanie.

Pierwszym etapem prac jest usunięcie pierwotnej warstwy ziemi znajdującej się w miejscu, gdzie planowana jest przyszła nawierzchnia. Jest to tzw. korytowanie. Pierwotny grunt i humus należy usunąć na głębokość 30 cm. Powstałe „koryto” należy też oczyścić z korzeni rosnących tam roślin. Roboty te wykonuje się najczęściej za pomocą maszyn drogowych: spychacza, zgarniarki i równiarki. Jedynie w przypadku małych powierzchni można to zrobić ręcznie. W trakcie korytowania może okazać się, że konieczna jest większa stabilizacja powierzchni, na której mamy położyć kostkę, dlatego powinno się zagęścić powierzchnię pod utwardzenie.

Wyrównanie terenu

Kolejnym etapem brukowania jest wyrównanie i odpowiednie wyprofilowanie terenu. Należy wówczas wykonać w gruncie naturalnym docelowe spadki i odwodnienia. Trzeba tu zadbać o odpowiednie nachylenie nawierzchni. Następnie konieczne jest wyrównanie terenu, które trzeba zrobić przy pomocy piasku lub pospółki. Trzeba jednak pamiętać, aby ich warstwa nie przekraczała 10 cm. Warstwę pospółki również zagęścić.

Podbudowa

Koniecznym warunkiem prawidłowego ułożenia kostki jest tzw. podbudowa. To od niej, jako od warstwy konstrukcyjnej, przede wszystkim zależy stabilność nawierzchni i jej wieloletnia bezproblemowa eksploatacja. Należy ją wykonać z betonu B-15 grubości 15 cm na wcześniej utwardzonym podłożu. Materiał ten należy rozścielać etapami, a następnie ubić do odpowiedniego stopnia zagęszczenia.

Ostatnim etapem wykonania podbudowy jest wykonanie obramowania przyszłej nawierzchni. Rolę oporników mogą pełnić różne materiały, np. elementy brzegowe czyli krawężniki.

Podsypka

Kolejnym etapem brukowania jest wykonanie podsypki piaskowo- cementowej. Jej warstwa powinna wynosić od 3 do 5 cm. Wyrównujemy ją potem łatą zapewniając odpowiednie spadki, ale nie zagęszczamy. Podczas zawibrowania gotowej nawierzchni kostki osiadą równomiernie, a podsypka pomoże zniwelować ewentualne różnice grubości poszczególnych kostek.

Układanie materiału nawierzchniowego należy tak zaplanować, aby znajdując się na już układanej nawierzchni, nie zniszczyć wcześniej przygotowanej podsypki.

Układanie

W trakcie układania kostki pomiędzy poszczególnymi elementami tworzą się fugi. Wypełnia się je suchym drobnym piaskiem płukany (granulacja 0-2 mm). Robi się to na sucho (piaskowanie). Absolutnie nie wolno stosować piasku zmieszanego z cementem. W połączeniu z wodą cement może trwale związać się z nawierzchnią kostki tworząc trudno usuwalne plamy. Nadmiar piasku trzeba usunąć z nawierzchni w całości przed wibrowaniem, a po zagęszczeniu kilkakrotnie powtórzyć spoinowanie i uzupełnić braki.

Wielkość fug jest uzależniona od rodzaju kostki, sposobu wykończenia jej krawędzi i przeznaczenia nawierzchni. Należy też pamiętać, że kostki nie mogą być układane zbyt ciasno. Piasek w fugach „reguluje” stateczność nawierzchni i zapobiega ocieraniu i kruszeniu się krawędzi kostki podczas eksploatacji.

W razie potrzeby kostkę docina się precyzyjnie specjalnymi piłami, a nie gilotyną. Efekt estetyczny jest wówczas o wiele lepszy.

Gdy nawierzchnia jest już ułożona, zagęszczamy ją przy pomocy wibratora płytowego, koniecznie zabezpieczonego płytą z tworzywa sztucznego. Zapobiega to punktowemu ścieraniu i wykruszaniu naroży. Zagęszczanie przeprowadza się równomiernie na całej powierzchni, zawsze od brzegów do środka. Należy to robić aż do uzyskania docelowego poziomu nawierzchni i stabilności poszczególnych elementów.

Prawidłowo ułożona nawierzchnia powinna być jednolitą płaszczyzną, bez jakichkolwiek wybrzuszeń i szpar większych niż spoiny między kostkami. Idąc po niej nie powinno się wyzuwać różnic w wysokości na łączeniach poszczególnych elementów.

WYKONANIE ODWODNIENIA LINIOWEGO

Wykonanie studni chłonnej.

Studnia chłonna musi sięgać od powierzchni ziemi do warstwy przepuszczalnej. W celu zwiększenia przeciekania na ściankach dolnego kręgu można nawiercić otwory o średnicy 1–2 cm. Projektowana studnia wykonana będzie z kręgów betonowych Ø 1200 na głębokość 3,0 m. Studnię z kręgów betonowych najprościej wykonać metodą wybierania gruntu z jej wnętrza i dostawiania kolejnych kręgów w miarę zagłębiania ich w gruncie. Można także wykonać wykop pod studnię chłonną i następnie zagłębić w nim kręgi betonowe. Przy tej metodzie trzeba skorzystać np. z dźwigu. Dno studni należy wypełnić materiałem przepuszczalnym np. płukanym piaskiem na wysokość ok. 50 cm. Wykop i studnię należy zabezpieczyć geowłókniną i zasypać żwirem. Studnię należy czyścić co pół roku usuwając z niej elementy biologiczne (gałęzie, liście) i osady.

Wykonanie korytek odwadniających

Podstawowym elementem odwodnienia liniowego są korytka wykonane z betonu przykryte od góry kratką zabezpieczającą. Korytka można łączyć w ciągi o potrzebnej długości, zbieraną przez nie wodę odprowadza się do studni chłonnej lub na teren niżej położony. Przy ich układaniu należy zwrócić uwagę na zachowanie spadku w kierunku odpływu oraz niewielkie zagłębienie wierzchu korytka w stosunku do odwadnianej powierzchni.

Wykonanie odwodnienia z wpustów ulicznych

Ze względu na powierzchnię terenu utwardzonego oraz ukształtowanie jego powierzchni jako dodatkowe odwodnienie parkingu należy zastosować dodatkowo wpusty uliczne D400 z osadnikami. Wpusty połączone zostały systemem rur PVC z projektowaną studnią chłonną. Rurociągi układać w ziemi na głębokości poniżej przemarzalności gruntu (I strefa przemarzania-0,80 m).

Po wykonaniu powyższych prac budowlanych teren budowy zniwelować i obsiać trawą.

Opis opracował:

Tuchola, dnia 25.03.2020 r.